

φάλακικ. Καὶ βεβαίως εἶνε ἡ κρατοῦσα παρὰ τῇ γυναικὶ ἀδυνατίᾳ ἡ φιλαρέσκεια, ἀλλὰ παρὰ τῇ Ἑλληνίδῃ ἐκδηλοῦται αὕτη εἰς μέγαν, εἰς ἄμετρον βαθμόν.

Ἐπέρχα ἔλλειψις ἡμῶν ἀξιοδάκρυτος, ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν χορῶν Ἰδίως ἐπιτεινομένη, εἶνε ἡ περιφρόνησις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τὴν ὁποίαν συνειθίσαμεν νὰ θεωρῶμεν ἀπρεπή εἰς τὰ χείλη ἀνθρώπων λεπτῆς ἀνατροφῆς. Ομιλοῦμεν συνήθως γαλλιστὶ καὶ παριστόμεν οὕτω τὸ θέαμα βαρβάρου λαοῦ, δστις καὶ τὴν γλώσσαν του αὐτὴν δανείζεται παρὰ τῶν ξένων, ὡς δανείζεται παρ' αὐτῶν τὴν ὅλην τοῦ ἴματισμοῦ του.

Τὰς δὲ γραμμάς, ἀποσπάσματα ἐκ σημειώσεων, ἃς τινας πρὸς εὐρυτέραν κοινωνικὴν μελέτην εἴχον ἀλλοτε συλλέξει, τολμῶ ν' ἀποστείλω τῷ φιλτάτῳ κ. Ἀρσένη εὐμενῶς λίγην δέσον καὶ ἐπιμόνως αἰτοῦντι με ἀρθρίδιόν τι διὰ τὴν πολύτιμον ἐπινομίδα του. Ἐλπίζω δὲ εἰς καιρὸν εὐθετώτερον νὰ κάμω πληρεστέραν τῶν σημειώσεών μου τούτων χρήσιν, καθότι μελέται κοινωνικαὶ τοιαῦται, καίτοι μεγίστης σκοπιμότητος οὖσαι, δλοτελῶς σχεδὸν παρ' ἡμῖν ἔλλείπουσιν.

'Ιουνίος 1888.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑ ΞΗΡΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Ἄρρον τῆς Ε. B.

Τὴν ἀρμονίαν ταύτην -ῶν ἀνθέων,
ὅσα ἡ χείρ σου ἔχει συνδυάσει,
ἐν συγκινήσει βλέπω καὶ ἔκτάσει,
ώς ἂσμα γοητεύει με ώραῖον.

Πᾶν ἀνθος διηγεῖται σιγαλέον*
ὅσα ποτὲ φωνὴ δὲν θὰ ἐκφράσῃ,
ὅσα τὸ ἔαρ ἐν τῇ ἀναστάσει
εἰς τὴν καρδίαν ψάλλει μύρα πνέον.

Τῶν λογησμῶν σου τὸ παρθένον ῥεῦμα,
ὅπερ συνάδευσε τὴν ἐργασίαν,
τὸ ἄνθη-ταῦτα τὰ ξηρά ποτίζει.
Καὶ τὸ φαιδρὸν καὶ ἀφελές σου πνεῦμα,
πλεγθὲν εἰς τῶν ἀνθῶν τὴν ἀρμονίαν,
μὲν ἄρωμα καὶ γρῶμα τὰ στολίζει.

(Αὔγουστος 1888)

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ